

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322200486
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5322200486.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej (sudkyňa spravodajkyňa), v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: F. B. W., rod. W., nar. X.X.XXXX, bytom K. N. K. XXX, zastúpenému zástupcom: Z. K., rod. K., nar. XX.X.XXXX, bytom K. N. K. XXX, o zaplatenie 7 311,71 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 15. decembra 2022 č. k. 7Csp/5/2022-113, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. z o s t á v a nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 7,75 eur (výrok I.) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi ich náhradu nepriznal (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie vo veci samej, čo do výroku II., odôvodnil tým, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že listom označeným ako Výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 25.1.2019 vyzval právny predchodca žalobcu - C. A., a.s. žalovaného na zaplatenie pohľadávok v omeškaní, okrem iných aj z titulu spotrebiteľského úveru vo výške 272,85 eur. Listom - Oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 25.2.2019 vyhlásila C. A., a. s. mimoriadnu splatnosť úveru. Banka si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodla so žalovaným v bode čl. V, ods. 5, písm. b) zmluvy. Pri ex offo posudzovaní premlčania podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 5.12.2018 vychádzal z tvrdenia žalobcu, že ak jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 25.2.2019, tak toto svoje právo uplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.1.2019. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka týmto dňom zročnosti nesplnenej splátky, t. j. dňom 25.1.2019 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 25.1.2022. Žalobca podal žalobu na súd dňa 24.2.2022, t. j. po uplynutí premlčacej doby,

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo do výroku II., podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že jeho žalobe bude vyhovené, alternatívne žiadal zrušenie rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko súd prvej inštancie opomenul aplikovať ustanovenie § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením

nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“) a ustanovenie § 8 zákona č. 9/2021 Z. z. ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s druhou vlnou pandémie ochorenia COVID-19 s účinnosťou od 19.01.2021 (ďalej len „zákon č. 9/2021 Z. z.“). V dôsledku neaplikácie vyššie označených zákonných ustanovení súd prvej inštancie nesprávne stanovil uplynutie premlčacej doby. V zmysle ustanovení § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z. z. premlčacia doba neplynula v období od:

a) 27.3.2020 do 30.4.2020, t. j. spolu 35 dní;

b) 19.1.2021 do 28.2.2021, t. j. spolu 41 dní.

Pokiaľ začala plynúť premlčacia doba podľa právneho posúdenia súdu od 25.1.2019, pričom žaloba bola podaná 24.02.2022, pri aplikácii vyššie uvedeného zákona by súd prvej inštancie nemohol dospieť k záverom o premlčaní uplatneného nároku, nakoľko by musel pri premlčaní zohľadniť 76 dní, počas ktorých premlčanie spočívalo, a tak premlčacia doba nemohla uplynúť 25.1.2022, nakoľko by uplynula až 12.4.2022, a ak bol nárok uplatnený pred súdom 24.2.2022, je zrejmé, že bol uplatnený včas. Na podporu tohto záveru poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/28/2022 zo dňa 7.12.2022, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/31/2022 zo dňa 6.12.2022.

Napadnutý rozsudok trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia veci aj z dôvodu, že právne posúdenie premlčania súdom prvej inštancie je v priamom rozpore s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR ohľadom totožnej právnej otázky, a to začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch v prípade uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022).

Mal za to, že ak veriteľ uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka na zosplatnenie celého dlhu, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, tak začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Uviedol, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie úveru, bola splátka so zaplatením ktorej bol žalovaný v omeškaní po dobu 3 mesiacov pred uplatnením práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, teda splátka splatná 25.10.2018 (právny predchodca zosplatnil úver ku dňu 25.2.2019, k tomuto dňu bol žalovaný v 3-mesačnom omeškaní so splatnosťou splátky splatnej 25.10.2018 - 25.11.2018, 25.12.2018, 25.1.2019). Uviedol, že svoje tvrdenie ohľadom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti podaním zo dňa 25.2.2019 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.1.2019 pozmeňuje v súlade s vyššie uvedeným tak, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie úveru, bola splátka splatná 25.10.2018. Podľa jeho názoru určenie splátky, pre ktorú nastalo zosplatnenie úveru nie je skutkovým tvrdením, ale ide o právne posúdenie veci. Mal za to, že v konaní uviedol všetky skutkové tvrdenia a predložil také listinné dôkazy, na základe ktorých je rozhodne možné určiť, pre nesplnenie ktorej splátky prišlo k zosplatneniu celého dlhu. Podľa jeho názoru, ak súd po právnom posúdení veci zistí, že jeho tvrdenie možno subsumovať pod iné právne posúdenie veci ako ho subsumoval, je povinnosťou súdu tak urobiť. V nadväznosti na to poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 196/2009 zo dňa 22.9.2010 týkajúce sa zásady iura novit curia.

V spotrebiteľských vzťahoch plynie premlčanie podľa vyššie citovaných záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky až prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu tohto práva (splátka splatná 25.10.2018) a teda v súdenom prípade od 26.01.2019, nakoľko skôr právo veriteľa nebolo actio nata a nemohol si ho úspešne uplatniť na súde. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (po 25.2.2019, t. j. od splátky splatnej 25.2.2019) tak začala plynúť odo dňa nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu tohto práva, t. j. od 26.1.2019 a uplynula by najskôr dňa 26.1.2022. K uvedenému je potrebné pripočítať 76 dní neplynutia lehôt pre COVID-19. Na základe uvedeného je zrejmé, že pohľadávka ku dňu podania žaloby (24.2.2022) nebola premlčaná, nakoľko posledným dňom na uplatnenie si práva na súde bol deň 12.4.2022. V nadväznosti na uvedené poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/53/2021 z 18.01.2022 uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9CoCsp/45/2020 z 08.12.2020, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/18/2021 z 31.5.2021.

Taktiež namietal, že v napadnutom rozsudku zároveň absentuje riadne a konzistentné odôvodnenie pre prípad odklonu od tejto rozhodovacej praxe ako i vo vzťahu k neaplikovaniu príslušných právnych predpisov na zistený skutkový stav veci, čo zakladá vadu nepreskúmateľnosti napádaného rozsudku.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP, § 391 CSP).

6. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o premlčaní žalovanej pohľadávky, nie je správny, nakoľko nereflektuje konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu SR.

7. Najvyšší súd SR vo svojich aktuálnych rozhodnutiach, týkajúcich sa určenia začiatku plynutia premlčacej doby celého dlhu pri strate výhody splátok v prípade spotrebiteľskej zmluvy, judikoval, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR: sp. zn. 7Cdo/268/2020 z 29.11.2022, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, sp. zn. 9Cdo/368/2021 z 30.1.2023, sp. zn. 1Cdo/53/2021 z 28.3.2023, sp. zn. 2Cdo/298/2021 z 30.3.2023, sp. zn. 4Cdo/250/2021 z 28.3.2023).

8. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok odvolací súd všeobecne poukazuje na to, že zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaviedol pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné (Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax, eurounion, máj 2015, komentár k § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z ustanovenia § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatenej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškani s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka. Najvyšší súd SR zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR: sp. zn. 1Cdo/61/2022 z 25.4.2023, 9Cdo/98/2022 z 25.4.2022, 2Cdo/298/2021 z 30.3.2023, 4Cdo/250/2021 z 28.3.2023, 4Cdo/201/2022 z 26.1.2023).

9. Vychádzajúc z vyššie citovaného právneho záveru Najvyššieho súdu SR (bod 8. tohto uznesenia) nemožno pohľadávku žalobcu považovať za premlčanú, a to tak v prípade, že by splátkou, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru - t. j. splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, bola splátka splatná 25.1.2019 (ako pôvodne žalobca tvrdil) alebo splátka splatná 25.10.2018 (ako žalobca začal tvrdiť až v priebehu odvolacieho konania).

10. Rovnako tak je dôvodná odvolacia námietka týkajúca sa nutnosti aplikácie zákonných ustanovení, upravujúcich neplynutie lehôt počas pandémie COVID-19. Súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď sa pri posúdení premlčania nezaoberal aj špeciálnou právnou úpravou o spočívání (neplynutí) premlčacej lehoty podľa zákona č. 62/2020 Z. z. a zákona č. 9/2021 Z. z.

11. Odvolaciu argumentáciu žalobcu, podľa ktorej určenie splátky, pre ktorú nastalo zosplatenie úveru, nie je skutkovým tvrdením, ale právnym posúdením, odvolací súd považuje za neopodstatnenú

a rozpornú s teóriou posudzovania skutkových a právnych otázok. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom odvolateľa, že právne posúdenie veci je úlohou súdu v zmysle zásady „iura novit curia“. Avšak konkretizovanie splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu spotrebiteľského úveru, je skutkovým tvrdením, a nie právnym posúdením ako sa mylne domnieva odvolateľ. Nastolená otázka odvolateľom má skutkovú (nie právnú) povahu. Riešenie skutkovej otázky (quaestio facti) je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procesne dokazovania. Pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, či a aké okolnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec a pod. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/99/2018, 4Cdo/7/2018, 2Cdo/111/2021).

12. V nadväznosti na uvedené odvolací súd v súlade s konštantnou judikatúrou (uznesenie Ústavného súdu SR, č. k. I. ÚS 268/2019-18 z 10.9.2019) dáva do pozornosti odvolateľa, že podania adresované súdu musia byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa sťažovateľ domáha vydania konkrétneho rozhodnutia, musí v zmysle § 132 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednanja veci. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP). Úlohou (a zodpovednosťou) sporových strán je substancovať skutkový základ sporu, t. j. vymedziť jeho základ a podstatu. Sú to predovšetkým sporové strany, ktoré sú zodpovedné za výsledok sporu. Zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán a s tým spojenú procesnú diligenciu (zodpovednosť) so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity je tak spôsobilé prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu.

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že konkretizácia splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého dlhu, t. j. údaj o tom, ktorá konkrétna splátka predčasnú (mimoriadnu) splatnosť vyvolala, je podstatným skutkovým tvrdením, ktoré je povinný produkovať žalobca, a nie je úlohou spotrebiteľa (ani súdu) si tento podstatný údaj z niečoho alebo podľa niečoho vyvodzovať.

14. Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zmenu.

15. V ďalšom konaní súd prvej inštancie prejedná vec, dôsledne sa vysporiada aj so všetkými relevantnými námietkami sporových strán a znova rozhodne o zvyšnej časti pôvodnej žaloby. Svoje rozhodnutie riadne odôvodní podľa kritérií uvedených v ust. § 220 CSP. Špecifická procesnoprávna regulácia rozhodovania spotrebiteľských sporov umožňuje súdu prvej inštancie vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP). Dokazovanie bude potrebné zamerať v prvom rade na to, či v posudzovanom prípade došlo k platnému zosplatneniu žalovanej pohľadávky právnym predchodcom žalobcu a následne k jej platnému postúpeniu. Až po kladnom vyhodnotení platnosti týchto právnych úkonov, bude potrebné ďalšie dokazovanie zamerať na skúmanie prijateľnosti zmluvných podmienok predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

16. Odvolaním nenapadnutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo na základe čiastočného späťvzatia žaloby konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 7,75 eur zastavené, zostal nedotknutý.

17. V novom rozhodnutí okresný súd zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)